

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 15C/33/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205047
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ágnes Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1113205047.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudkyňou Mgr. Ágnes Nagyovou v spore žalobcu: J. R., Q.. XX.XX.XXXX, H. Š. XXX, Š., právne zastúpený: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., IČO: 35 943 882, Zámocká 5, Bratislava, proti žalovaným: 1./ Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, 2./ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, 3./ Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalovaný 2./ je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000,- eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2./ v rozsahu 100%.

IV. Žalovanému 1./ a žalovanému 3./ sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca dňa 18.02.2013 doručil súdu žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a žiadal o zaviazanie žalovaného 1./ na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 000,- eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nesprávneho úradného postupu (iný nezákonný zásah do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb), žalovaného 2./ na sumu 5 000,- eur a žalovaného 3./ na sumu 5 000,- eur, oboch titulom ochrany osobnosti. Žaloba bola odôvodnená na tom skutkovom základe, že sa žalobca dňa 19.11.2009 nachádzal v pobočke žalovaného 3./, kde bol zachytený kamerovým systémom. V rovnaký deň, t.j. 19.11.2009 mala neznáma osoba vykonať zmeny údajov na bankovom účte klienta žalovaného 3./, na základe čoho dňa 08.12.2009 pravdepodobne došlo k neoprávnenému výberu finančných prostriedkov z dotknutého bankového účtu. Tvrdil, že si žalovaný 2./ vyžiadala od žalovaného 3./ záznam z priemyselnej kamery zodpovedajúci časovému úseku, kedy sa mali vykonať zmeny údajov na bankovom účte poškodenej osoby, pričom žalovaný 3./ poskytol kamerový záznam s podobizňou žalobcu. Následne dňa 22.09.2010 žalovaný 2./ vydal tlačovú správu, podľa ktorej "Polícia pátra po podozrivých osobách (na fotografii) a žiada verejnosť o pomoc pri pátraní po osobách podozrivých z obzvlášť závažného zločinu podvodu. Tohto skutku sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchatel tak, že bez vedomia a súhlasu vlastníka bankového účtu vykonal neoprávnený výber v presne nezistenom čase dňa 08.12.2009 na Širavskej ulici v Bratislave a týmto výberom spôsobil majiteľovi účtu škodu vo výške viac ako 166 000,- eur. Na fotografiách sú zobrazené podozrivé osoby, ktoré mali dňa 19.11.2009 v čase medzi 19.35 hod. a 19.45 hod. na predmetnom účte poškodenej osoby vykonať zmeny údajov. Akékoľvek informácie, ktoré by mohli viesť k stotožneniu podozrivej osoby na fotografii, oznámte na bezplatné číslo polície 158 alebo na čísle 80/26513 alebo 80/23513, prípadne osobne na

ktoromkoľvek policajnom oddelení." Žalobca uviedol, že k predmetnej tlačovej správe bolo pripojených šesť fotografií, z nich tri boli fotografie s jeho podobizňou. Z uvedeného mal žalobca za nepochybné, že žalovaný 2./ obdržal od žalovaného 3./ záznam z priemyselnej kamery spolu s jeho fotografiami, na základe čoho vydal tlačovú správu dňa 22.09.2010 a zverejnil jeho podobizeň ako podozrivej osoby, po ktorej pátra polícia. Poukázal na to, že tlačová správa bola prevzatá takmer všetkými printovými a audiovizuálnymi médiami, ktoré tiež zverejnili jeho podobizeň ako páchatela trestného činu. Ďalej uviedol, že v tejto trestnej veci nebol vypočutý, dokonca nebol ani osobou podozrivou, čo podľa neho vyplynulo aj z vyjadrenia žalovaného 2./ zo dňa 06.10.2011, podľa ktorého fotografie s jeho podobizňami boli dané do pátrania len z dôvodu, že časový údaj na záberoch z priemyselných kamier žalovaného 3./ bol vyhodnotený ako údaj, ktorý mal v tom čase súvisieť s vyšetrovaným skutkom, pričom v čase vyhlásenia pátrania polícia nemala informáciu o časových rozdieloch v pobočke banky, ktoré boli dôležité pre samotné vyšetrovanie a až po vyhlásení pátrania boli časové rozdiely oznámené polícii a následne boli prijaté opatrenia o pátraní po pravej totožnosti osoby. Žalobca tvrdil, že vyzval žalovaných na poskytnutie primeraného zadosťučinenia, a to morálnym zadosťučinením formou verejného ospravedlnenia a materiálnym zadosťučinením v peniazoch, k plneniu však nedošlo. Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody adresovanej žalovanému 1./ si žalobca uplatnil náhradu primeraného finančného zadosťučinenia v peniazoch vo výške 20 000,- eur, keď mal za to, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom Polície Slovenskej republiky, ktorý mal spočívať vo zverejnení informácie v mediálnom okruhu o tom, že žalobca je podozrivý zo spáchania trestnej činnosti závažného charakteru, s prosbou o pomoc pri jeho pátraní. Vo vzťahu k žalovanému 1./ si tak uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nesprávneho úradného postupu, vo vzťahu k žalovanému 2./ titulom ochrany osobnosti, keď tvrdil, že zásah (zverejnenie tlačovej správy spolu s jeho podobizňami, nepravdivé skutkové tvrdenia uverejnené v tlačovej správe) do jeho práva na česť, dôstojnosť, dobrú povesť a právo na podobizeň bol neoprávnený a vo vzťahu k žalovanému 3./ titulom ochrany osobnosti, keď žalovaný 3./ mal neoprávnené zasiahnuť do jeho práva na súkromie.

2. Žalovaný 1./ dňa 11.07.2013 doručil súdu vyjadrenie k žalobe, ktorú žiadal zamietnuť, pričom mal za to, že žaloba je zmätočná, keď žalobca nedefinoval právny titul, na základe ktorého si uplatnil svoj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Poukázal na to, že aj zákon č. 514/2003 Z. z., aj ustanovenie § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka pripúšťajú pasívnu legitimáciu rôznych subjektov, pričom zákon č. 514/2003 Z. z. je lex specialis k Občianskemu zákonníku ako predpisu lex generalis. Mal za to, že ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka dáva možnosť žalovať akýkoľvek subjekt okrem štátu, keďže štát môže s poukazom na platnú právnu úpravu vystupovať ako právnická osoba len v určitých, osobitným predpisom vymedzených prípadoch. Preto tvrdil, že kumulácia oboch predpisov je vylúčená. Vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam žalobcu konštatoval, že zo stanoviska Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave (ďalej len "KR PZ v Bratislave") pod č.: KRPZ-BA-VO-380/2013 zo dňa 14.05.2013 vyplýva, že dňa 18.11.2011 bolo príslušníkmi KR PZ v Bratislave realizované pátranie po osobách podozrivých z trestného činu v súlade s príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov, ako aj interných predpisov Policajného zboru. Žalovaný 1./ uviedol, že podobizeň žalobcu bola zverejnená nie v dôsledku pochybenia, resp. nesprávneho úradného postupu príslušníkov Policajného zboru, ale v dôsledku časovo nezosúladených (posunutých) podkladov, ktoré boli KR PZ v Bratislave poskytnuté zo strany žalovaného 3./ Podľa neho príslušníci Policajného zboru nemali dôvod spochybňovať relevantnosť podkladov poskytnutých žalovaným 3./, pričom nemali ani prostriedky na preverenie, či časový údaj na záberoch bol alebo nebol zhodný s časom, ktorý bol nastavený v programovom vybavení žalovaného 3./ Ďalej tvrdil, že zo stanoviska oddelenia komunikácie a prevencie KR PZ v Bratislave zistil, že dňa 16.09.2010 bolo dané oddelenie požiadané o zverejnenie kamerových záberov v médiách, preto dňa 22.09.2010 bola na mediálny okruh zaslaná tlačová správa spolu s fotografiami osôb, ktoré mohli byť podozrivé zo spáchania vyšetrovaného trestného činu. Potvrdil, že žalobca nebol v tejto trestnej veci vypočutý, nebol osobou podozrivou ani obvinenou. Mal za to, že fotografia žalobcu bola zverejnená z dôvodu, že časový údaj na záberoch z priemyselnej kamery bol vyhodnotený ako údaj, ktorý mal v tom čase súvisieť s vyšetrovaným skutkom. Až po vyhlásení pátrania boli tieto časové rozdiely polícii zo strany banky oznámené a následne boli prijaté adekvátne opatrenia pri pátraní po pravej totožnosti osoby. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný 1./ tvrdil, že v predmetnom prípade neboli kumulatívne splnené všetky predpoklady na vznik zodpovednosti štátu za škodu, keďže neexistuje nesprávny úradný postup ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, pričom žalobcom požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy považoval za

neopodstatnenú. Poukázal na to, že náhrada nemajetkovej ujmy je odôvodnená najmä v prípadoch, keď došlo vzhľadom na osobu poškodeného a všetky ostatné okolnosti k takému zásahu do práv poškodeného, ktorý preukázateľne zanechal závažné následky, či už v jeho súkromnom živote alebo v jeho uplatnení, zároveň je potrebné skúmať dve kritériá, a to závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nesprávnemu úradnému postupu došlo. Žalovaný 1./ tvrdil, že žalobca žiadnym spôsobom nezodpovedal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000,- eur, nepreukázal, že konanie príslušníkov KR PZ v Bratislave znamenalo tak závažný zásah do jeho práv, ktorý by odôvodňoval stanovenie výšky nemajetkovej ujmy v požadovanej sume. Vyjadril aj sa aj k prípadnej ochrane osobnosti žalobcu a uviedol, že pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti musia byť splnené dve zákonné podmienky, a to existencia neoprávneného zásahu a objektívna spôsobilosť neoprávneného zásahu privodiť ujmu na právach dotknutej osoby. Bol názoru, že konaním orgánov, za ktoré Ministerstvo vnútra SR zodpovedá, nedošlo vo vzťahu k žalobcovi k žiadnemu neoprávnenému zásahu, ktorý by bol spôsobilý privodiť ujmu na jeho osobnostných právach.

3. Žalovaný 3./ doručil súdu vyjadrenie k žalobe dňa 28.03.2013, v ktorom tvrdil, že z jeho strany nedošlo k označeniu žiadnej osoby ako osoby, ktorá mala zmeniť kontaktné telefónne číslo poškodeného klienta. S poukazom na ustanovenie § 38a ods. 4 písm. b) zákona o bankách uviedol, že vyhovel požiadavke vyšetrovateľa a vydal mu kamerový záznam zo dňa, kedy neznáma osoba zmenila kontaktné telefónne číslo na majiteľa účtu. Tvrdil, že neoznačil žiadnu osobu ako "páchateľa trestného činu", ani ako "osobu podozrivú zo spáchania trestného činu", ani žiadnym podobným označením, ktoré by bolo spôsobilé neoprávnené zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu a z jeho strany nebol porušený ani princíp prezumpcie neviny, keďže na nikoho nepoukazyval ako na kriminálnika, zločincu, podvodníka, násilníka a podobne. Uviedol, že ako bankový subjekt je povinný kamerovým monitorovacím bezpečnostným systémom zabezpečiť priestory banky a zároveň poskytovať súčinnosť orgánom činným v trestnom konaní. Poukázal najmä na jeho povinnosti uložené v ustanovení § 38a ods. 2 písm. b), § 38a ods.4 písm. b), § 93a ods.7 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách. Vzhľadom na uvedené mal žalovaný 3./ za to, že žalobca bezdôvodne a nesprávne namieta, že zachytenie jeho podobizne priemyselnou kamerou nebolo v súlade s právnymi predpismi, a tak malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do jeho práva na podobizeň. Na pojednávaní dňa 08.10.2015 vzniesol námietku premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty na podanie žaloby vzhľadom na dátum, kedy sa žalobca v skutočnosti dozvedel o škode.

4. Súd v priebehu konania uznesením č. k. 15C/33/2013-62 zo dňa 16.07.2013 pripustil vstup ďalšieho subjektu na strane žalovaného, a to Ministerstvo vnútra SR, keďže pôvodný žalovaný 2./ - Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave dňom 01.01.2013 prestalo byť právnickou osobou, jeho práva a povinnosti prešli na jeho zriaďovateľa - Ministerstvo vnútra SR. Následne uznesením č. k. 15C/33/2013-68 zo dňa 24.11.2014 bolo konanie vo vzťahu k pôvodnému žalovanému 2./ zastavené.

5. Žalovaný 2./ na pojednávaní dňa 08.10.2015 vzniesol námietku premlčania žalobcovho nároku na ochranu osobnosti z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty podľa § 106 Občianskeho zákonníka, keď tvrdil, že sa žalobca o škode dozvedel v septembri roku 2010, kedy bola zverejnená jeho podobizeň v médiách, avšak žalobu podal až dňa 18.02.2013. Následne žalovaný 2./ dňa 04.12.2015 spolu so žalovaným 1./ doručil súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že zo stanoviska odboru kriminálnej polície KR PZ v Bratislave zo dňa 19.11.2015 vyplýva, že vyšetrovateľom KR PZ v Bratislave bolo dňa 17.03.2010 začaté trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu, ktorého sa dopustil neznámy páchateľ tak, že vykonal neoprávnené výber finančnej hotovosti z účtu vedeného u žalovaného 3./, ktorého majiteľom bola poškodená osoba. V rámci vykonávaného vyšetrovania uvedenej trestnej veci vyšetrovateľ žiadosťou zo dňa 23.03.2010 vyžiadal od žalovaného 3./ informáciu o pracovníkoch, ktorí v období pred 08.12.2009 vstúpili do systému a bezdôvodne otvorili účet, z ktorého bol neoprávnený výber vykonaný. Žalovaný 2./ uviedol, že dňa 15.04.2010 bola žalovaným 3./ zaslaná správa spolu s kamerovým záznamom z pobočky žalovaného 3./, kde neznáma osoba dňa 19.11.2009 v čase od 19:41:50 - 19:41:51 hod. zmenila kontaktné telefónne číslo na majiteľa účtu a bol na účet poškodeného vykonaný vstup. Následne došlo k vyhodnoteniu zaslaných kamerových záznamov a bolo zistené, že v konkrétnom čase na klientskom pracovisku nebol prítomný žiadny klient banky. Žalovaný 2./ uviedol, že operatívne boli vyhodnotené 2 osoby, ktoré mohli vykonať zmenu telefónneho čísla, na kamerovom zázname pri uvedených osobách bol čas 18:31 hod. Na základe uvedeného dňa 16.09.2010 bola spracovaná žiadosť o spolupátranie po totožnosti osôb a táto žiadosť bola vzhľadom na vysokú kvalitu záberov zaslaná aj na oddelenie komunikácie a prevencie KR PZ v Bratislave za účelom zverejnenia.

Po zverejnení záberov v médiách sa zistila totožnosť týchto dvoch osôb. Podľa žalovaného 2./ dňa 24.09.2010 žalovaný 3./ zaslal KR PZ v Bratislave správu s priloženou fotografiou osoby, ktorá vykonala zmenu telefónneho čísla na účte, pričom časový kód na priloženom zábere ukazoval čas 18:45:27 hod. a čas 18:36:28 hod., kedy daná osoba vchádzala do priestorov banky. Až na základe týchto nových skutočností KR PZ v Bratislave dňa 27.09.2010 spracoval žiadosť o spolupátranie po totožnosti danej osoby. Podľa žalovaného 1./ a 2./ v čase vyhotovenia prvej žiadosti o spolupátranie vyšetrovateľ KR PZ v Bratislave nedisponoval informáciami o časovom posune a nezladení časových údajov v kamerovom systéme žalovaného 3./ s reálnym časom, resp. o tom, aký bol reálny časový rozdiel medzi časovým údajom kamerového systému banky a časom, kedy podľa údajov poskytnutých žalovaným 3./ malo dôjsť k zmene kontaktného telefónneho čísla na poškodeného ako majiteľa účtu. Preto vyšetrovateľ mohol len približne identifikovať čas, kedy malo dôjsť k zmene telefónneho čísla a podľa toho vytipovať osoby, ktoré sa v inkriminovanom čase v banke nachádzali a mohli predmetnú zmenu vykonať. Žalovaní 1./ a 2./ mali za to, že pátranie po osobách podozrivých zo spáchania predmetného trestného činu bolo zo strany KR PZ realizované v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nie je preto možné v súvislosti so zverejnením podobizne žalobcu hovoriť o nesprávnom úradnom postupe podľa zákona číslo 514/2003 Z. z.. Zároveň tvrdili, že vo veci absentuje takéto konštatovanie aj orgánom dozoru nad zákonnosťou trestného konania. Mali za to, že tlačovou správou zo dňa 22.09.2010 nebolo neoprávnené zasiahnuté do osobnostných práv žalobcu, keďže orgány činné v trestnom konaní si plnili svoju zákonnú povinnosť, ktorá im vyplývala aj z ustanovenia § 6 ods. 1 Trestného poriadku. Poukázali tiež na absenciu priamej príčinnej súvislosti medzi sporným nesprávnym úradným postupom žalovaného a škodou v podobe nemajetkovej ujmy, keďže k zverejneniu podobizne žalobcu v rámci pátrania po totožnosti osoby páchatelia viedli údaje poskytnuté žalovaným 3./

6. Po vykonanom dokazovaní súd rozhodol rozsudkom (v poradí prvým) č. k. 15C/33/2013-200 zo dňa 24.05.2016 tak, že žalobu zamietol a žalovaným nepriznal náhradu trov konania. Podľa odôvodnenia tohto rozsudku vo vzťahu k žalovanému 1./ súd nemal za preukázané kumulatívne splnenie všetkých podmienok na vznik zodpovednosti štátu za škodu, najmä žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup KR PZ v Bratislave. Súd mal za to, že KR PZ v Bratislave neporušilo žiadny právny predpis, ale vychádzalo z informácií poskytnutých žalovaným 3./ Vo vzťahu k žalovanému 2./ a 3./ došlo k zamietnutiu žaloby z dôvodu, že zverejnenie podobizne žalobcu nemalo za následok zníženie jeho vážnosti a dôstojnosti v takom rozsahu, aby mu vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

7. Proti uvedenému rozsudku žalobca podal odvolanie, napadnutý rozsudok žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie vychádzal pre účely rozhodnutia vo veci z nesprávneho právneho názoru, namietal nezákonnosť jeho odôvodnenia a nezachytenie zisteného skutkového stavu v odôvodnení, ako aj nezistenie dôkazov ním navrhnutých pre priznanie nemajetkovej ujmy. Vo vzťahu k žalovanému 1./ mal za to, že orgány polície sú štátne orgány, ktorých konanie musí byť v súlade s Ústavou SR a jej zákonmi a každý rozpor predstavuje nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup. Tvrdil, že sa ustanovenia § 38a ods. 2 a 3 zákona o bankách netýkajú samotného oprávnenia orgánov polície a súd prvej inštancie žiaden iný právny predpis oprávňujúci nakladanie s podobizňou žalobcu neaplikoval. Bol názoru, že oprávnenie nakladať s podobizňou osoby a odovzdať ju médiám, ktorá sa nedopustila protiprávneho konania, nie je žiadnym právnym predpisom dovolené. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 204/02, podľa ktorého spracovanie osobných údajov formou uschovávanía podobizní osoby a údajov o fyzickej alebo právnickej osobe je oprávnené, ak ide o zhromažďovanie údajov so súhlasom dotknutej osoby alebo na základe zákona, konkrétne s poukazom na ustanovenie § 20a zákona o Policajnom zbore. Tvrdil, že v danom prípade došlo k nesprávnemu úradnému postupu policajného orgánu, pretože došlo k zhromaždeniu jeho osobných údajov, ktoré sa ďalej uschovávali a boli poskytnuté mediálnej sfére za účelom ďalšieho zverejnenia bez zákonného podkladu. Žalobca ďalej namietal porušenie svojho Dohovorom a Ústavou SR garantovaného práva na súkromie, keď sa súd prvej inštancie nevysporiadal ani s tým, či v postupe polície išlo o súlad s komunitárnym právom, keď fotografie a záznamy z kamerového systému predstavujú osobné údaje v zmysle čl. 2 písm. a) Smernice o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, pretože ide o informáciu, ktorá sa týka identifikovanej a identifikovateľnej osoby. Vo vzťahu k jeho nároku voči žalovanému 2./ namietal, že nie je jeho povinnosťou v prípade porušenia práva na súkromie preukazovať zníženie vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/137/2008. Rovnaké námietky zaujal i vo vzťahu k žalovanému 3./ a tvrdil, že záznam z kamerového záznamu, ktorý sa vôbec

netýka podvodného výberu, nemôže slúžiť na plnenie úloh PZ a takéto spracovanie osobných údajov nemožno považovať podľa neho za zákonné, keď nesledovalo legitímny cieľ a nebolo proporcionálne, nebol informovaný o tomto nezákonnom spracovaní.

7.1 Žalovaní 1./ a 2./ vo svojej odvolacej replike uviedli, že v čase zverejnenia podobizne žalobcu nebolo zrejmé, že sa nedopustil protiprávneho konania. Povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdov informovať verejnosť o svojej činnosti označili za realizáciu čl. 26 ods. 1 Ústavy SR o slobode prejavu a práve na informácie. Tvrdili, že v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. je im daná tiež povinnosť sprístupňovať informácie, rovnako poukázali na ustanovenie § 6 ods. 1 a 2 Trestného poriadku. Žalovaný 1./ vyjadril názor, že pri vyhodnocovaní a spracovávaní údajov neporušil Ústavu SR, Trestný poriadok a ani iný právny predpis, vychádzal z informácií žalovaného 3./ poskytnutých podľa zákona č. 483/2001 Z. z. Žalovaný 2./ sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, bol názoru, že konaním orgánov, za ktoré zodpovedá, nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu, ktorý by bol spôsobilý v značnej miere znížiť jeho dôstojnosť v spoločnosti a privodiť vážnu ujmu v súkromí. Žalobca podľa neho nepreukázal vznik ujmy, narušenie súkromného života a spoločenského uplatnenia.

7.2 Žalovaný 3./ v odvolacej replike uviedol, že zákon o bankách stanovuje povinnosť bankových subjektov monitorovať priestory, čím je neoprávnený zásah podľa neho vylúčený. Tvrdil, že pri plnení povinností podľa § 91 ods. 7 zákona o bankách poskytuje kamerový záznam v dlhšom časovom intervale, keď realizovaná transakcia môže trvať dlhší čas, preto na zázname môžu byť aj osoby odlišné od páchatel'a. Uviedol, že nemá zákonné oprávnenie identifikovať podozrivú osobu.

8. Krajský súd v Bratislave uznesením sp. zn. 4Co/199/2018 zo dňa 30.04.2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie pre rozpornosť a nesúlad so zákonnými požiadavkami na presvedčivosť odôvodnenia súdneho rozhodnutia, keď rozsudok neobsahoval hodnotenie dôkazov a ustálený skutkový stav, právne posúdenie veci bolo nepreskúmateľné a odôvodnenie napadnutého rozsudku nepresvedčivé. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok proti žalovanému 1./ právne posúdil ako nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nesprávneho úradného postupu KR PZ Bratislava, hoci žalobca žalovaného 1./ žaloval titulom nároku na náhradu škody v zmysle uvedeného zákona a zároveň aj titulom jeho nároku na ochranu osobnosti podľa ustanovenia § 11 až 13 Občianskeho zákonníka. Svoje právne posúdenie žalobou uplatnených nárokov súd prvej inštancie nevysvetlil dostatočne, keď neuviedol, z akého právneho dôvodu nemôžu oba nároky vo vzťahu k žalovanému 1./ popri sebe obstáť, prípadne za predpokladu, že popri sebe obstáť mohli, žalovaný nároky žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1./ neposúdil právne dostatočne (bod 41. uznesenia). Odvolací súd vo vzťahu k žalovanému 1./ uviedol, že súd prvej inštancie bol názoru o neexistencii nesprávneho úradného postupu, avšak neuviedol svoje zistenia ohľadom správneho úradného postupu, prípadne právne posúdenie veci, aký úradný postup v danom prípade bol správny a v čom konkrétne došlo k jeho porušeniu, aby jeho právny záver o tom, že dané porušenie úradného postupu nebolo takej intenzity, že by založilo nárok žalobcu na náhradu škody, bolo možné preskúmať. Podľa odvolacieho súdu za pripustenia toho, že neoprávnený zásah do osobnostných práv realizovali príslušníci KR PZ Bratislava, bolo potrebné brať na zreteľ zákon č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície, ktorý upravuje ich služobný pomer k štátu, taktiež analogicky zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ktorý vo svojom ustanovení § 78 ods. 5 a 7 upravuje zodpovednosť štátu za škody spôsobené PZ a policajtmi v súvislosti s plnením ich úloh ustanovených týmto zákonom. Podľa odôvodnenia vyššie uvedeného uznesenia súd prvej inštancie právne neposúdil, či použitie fotografií žalobcu pre účely trestného stíhania spôsobom realizovaným KR PZ v Bratislave v tomto konkrétnom prípade požívalo zákonnú licenciu v zmysle ustanovenia § 12 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k žalovaným 2./ a 3./ odvolací súd poukázal na nedostatočné právne posúdenie zo strany súdu prvej inštancie, ktorý ihneď pristúpil k právnomu posudzovaniu nároku na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, majúca za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o nároku na peňažné zadostučinenie, keďže nepreukázal zníženie jeho dôstojnosti v spoločnosti v značnej miere alebo závažnú ujmu v jeho súkromí. Odvolací súd ako dôvodnú vyhodnotil námietku žalobcu o tom, že v zmysle aktuálnej judikatúry a súdnej praxe neoprávneným zásahom dotknutá osoba nenesie v súdnom konaní o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy dôkazné bremeno ohľadom zníženia jej vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti v značnej miere, a to vzhľadom na demonštratívny výpočet dôvodov priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pre účely rozhodnutia o nároku na priznanie takejto formy zadostučinenia bude vždy potrebné zvážiť okolnosti, za ktorých k zásahu došlo, dĺžku a intenzitu trvania zásahu, v danom prípade

difamáciu a kriminalizáciu žalobcu a pod. a vziať do úvahy, či by danú ujmu pocítovala ako značnú každá fyzická osoba a z akých dôvodov. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať, vykonať a vyhodnotiť dokazovanie za účelom ustálenia skutkového stavu a tým ustálenia alebo neustálenia základu žalobou uplatneného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy voči jednotlivým žalovaným, ustálený skutkový stav preskúmateľne právne posúdiť so zreteľom na všetky právne aspekty veci, následne prípadne vykonať a vyhodnotiť vykonané dokazovanie za účelom ustálenia výšky prípadného nároku žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy.

9. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

10. Súd na prejednanie veci samej nariadil pojednávanie na deň 24.11.2020, na ktoré sa dostavila právna zástupkyňa žalobcu a poverená zástupkyňa žalovaného 1./ a 2./ . Žalovaný 3./ žiadala o ospravedlnenie jeho neprítomnosti, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti.

10.1 Právna zástupkyňa žalobcu trvala na podanej žalobe v plnom rozsahu. Uviedla, že nesúhlasí s bodom 41. uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 4Co/199/2018 zo dňa 30.04.2020, pretože vo vzťahu k žalovanému 1./ si žalobca uplatnil len nárok na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a vo vzťahu k žalovanému 2./ a 3./ si uplatnil nárok titulom ochrany osobnosti. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania nemala a upustila od návrhu na výsluch svedkov (č. I. 78) a pripojenie vyšetrovacieho spisu, keď tvrdila, že z výsluchu žalobcu vyplynulo, že zásah do jeho práv bol závažný.

10.2 Poverená zástupkyňa žalovaného 1./ a 2./ sa pridrižovala doterajších vyjadrení žalovaného 1./ a 2./ . Za žalovaného 1./ mala za to, že nie sú dané podmienky podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a zároveň, že odvolací súd nevytkol súdu prvej inštancie správnosť zisteného stavu. Vo vzťahu k žalovanému 2./ mala za to, že žalobca nepreukázal podmienky podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k bodu 42. uznesenia odvolacieho súdu sp. zn. 4Co/199/2018 zo dňa 30.04.2020 uviedla, že zákon č. 73/1998 Z. z. nie je aplikovateľný na daný prípad, keďže nejde o výkon verejnej moci, rovnako ustanovenie § 78 ods. 5 a 7 zákona č. 171/1993 Z. z. zmysle judikatúry rieši škody majetkové a škody spôsobené Policajným zborom a policajtni za postup podľa tohto zákona, pričom v predmetnom spore KR PZ Bratislava postupovalo podľa Trestného poriadku. Taktiež tvrdila, že použitie zákona č. 171/1993 Z. z. nie je v danom prípade možné, pretože tu nejde o neoprávnenosť, keďže v čase posunutia podobizne žalobcu od banky išlo o oprávnený postup a rovnako nemožno hovoriť o zákroku podľa tohto zákona.

11. Súd po vykonaní dokazovania výsluchom žalobcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a ostatným obsahom spisu ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

11.1 Z výpovede žalobcu na pojednávaní dňa 15.03.2016 súd zistil identické skutočnosti uvedené v žalobe doplnené o informáciu, že v deň, keď v televízii bola odvysielaná správa o tom, že polícia pátra po podozrivých osobách, ktoré boli zobrazené, a žiadala verejnosť o pomoc pri pátraní po osobách podozrivých z obzvlášť závažného zločinu podvodu, bolo to večer asi o 19:30 hod., kedy žalobca išiel domov z práce a predtým išiel na nákupy do obchodného centra. Vtedy mu začal intenzívne vyzvárať mobilný telefón, telefonovali mu známi s tým, že ho videli v televízii, že vykradol banku alebo urobil nejaký podvod. Žalobca nevedel, čo sa deje, čo má robiť, prestal zdvíhať telefón, mal pocit, že ho všetci sledujú, preto išiel domov, kde si pozrel záznam z televízie. Ako prvé oznámil túto skutočnosť svojim rodičom, ktorí správy nesledovali, no tvrdil, že obec, z ktorej pochádza, je malá a v tom čase už boli ľudia, ktorí správy videli. Následne žalobca telefonoval kamarátovi, ktorý v minulosti robil vyšetrovateľa, ktorý žalobcu rovnako stotožnil so zobrazenými osobami a poradil mu, aby sa nahlásil na políciu. Žalobca sa telefonicky nahlásil na políciu a bolo mu oznámené, že nasledujúci deň ho bude kontaktovať vyšetrovateľ. Na druhý deň navrhovateľ riadne išiel do práce, kde taktiež oznámil, čo sa stalo. Uviedol, že pracoval v spoločnosti Hesi, a.s., kde mal oprávnenie manipulovať s finančnými prostriedkami. Vedúci

ho informoval, že mu možno dá výpoveď, podľa toho, ako sa to vyvinie. V ten deň sa stretol aj s vyšetrovateľom, ktorý sa ho opýtal na udalosti, ktoré sa stali v rozhodný deň v pobočke banky. Žalobca mu uviedol, že išiel do banky zistiť podmienky úveru, avšak z dôvodu že na úver nemal dostatočný príjem, čakal na svojho kamaráta, ktorý mal byť jeho ručiteľom. V pobočke banky sa neustále obzeral, pretože čakal na kamaráta. Po týchto informáciách vyšetrovateľ rozhovor ukončil s tým, že bol v zlý čas na nesprávnom mieste. Žalobca uviedol, že celá táto skutočnosť mala na neho zlý dopad, rovnako i na jeho rodičov, pretože aj oni mali množstvo telefonátov od známych aj rodinných príslušníkov s rôznymi otázkami a uštipačnými poznámkami. V lokálnej televízii Dúbravka televízny spot v tom čase išiel každý deň. V práci túto situáciu ustál, pretože vo firme mal dôveru. Z tejto situácie bol jeho spolubývajúci v strese, mal strach, že prídu policajti. Na záver uviedol, že informácia s jeho podobizňou bola uverejnená v televízii JOJ, v lokálnej televízii Dúbravka, na portáli Noviny.sk, v týždenníku Plus jeden deň.

11.2 Zo žiadosti KR PZ v Bratislave o poskytnutie dokladov z 22.03.2010 adresovanej žalovanému 3./ súd zistil, že Úrad justičnej a kriminálnej polície KR PZ v Bratislave vykonával vyšetrovanie vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu, ktorého sa dopustil doposiaľ nestotožnený páchateľ, keď v presne nezistenom čase dňa 08.12.2009 v Bratislave na Šíravskej 7 v pobočke žalovaného 3./ bez vedomia a súhlasu vlastníka účtu vykonal neoprávnený výber čiastky 166 221,29 eur, čím spôsobil škodu. Preto KR PZ žiadalo históriu zo špecifikovaného účtu za obdobie od založenia účtu do dňa žiadosti, okrem iného - ustáliť čas vykonania výberu finančných prostriedkov na pobočke banky, zaslať záznam z kamerového systému pobočky banky z 08.12.2009, na ktorom mala byť zachytená osoba, ktorá výber vykonala, zaslať záznam z interného šetrenia. (č. I. 92 súdneho spisu)

11.3 Z vyjadrenia žalovaného 3./ z 15.04.2010 adresovaného KR PZ v Bratislave vyplýva, že okrem iných listín bola zaslaná kópia pokladničného dokladu z 08.12.2009 "Uzavretie účtu - výdaj", kedy neznáma osoba neoprávnene vybrala celý vklad na pobočke VÚB a.s. Bratislava - Šíravska, a kópia "Objednávky klienta - výber z účtu - prijatie objednávky" zo dňa 04.12.2009, kedy neznáma osoba požiadala o vyplatenie vkladu na danej pobočke žalovaného 3./, pričom požadovaný kamerový záznam z pobočky z 04.12.2009 a 08.12.2009 žalovaný 3./ nemohol poskytnúť, pretože bol premazaný novšími záznamami. Zaslaný bol kamerový záznam z 19.11.2009, kedy neznáma osoba zmenila kontaktné telefónne číslo na majiteľa účtu a kamerový záznam z 26.02.2010 z pobočky VÚB a.s. Bratislava - Páričkova, kedy pravý klient podal reklamáciu na neoprávnený výber z účtu. (č. I. 93). V predloženom tzv. "Reporte všetkých účtov" boli farebne vyznačené riadky s dátumom 19.11.2009 a s časom od 19:41:50 do 19:41:51 hod.

11.4 Z tlačovej správy KR PZ v Bratislave, oddelenia komunikácie a prevencie z 22.09.2010 určenej pre mediálny okruh súd zistil, že KR PZ v Bratislave vydalo nasledovnú tlačovú správu:

"Polícia pátra po podozrivých osobách (na fotografií).

Policajti žiadajú verejnosť o pomoc pri pátraní po osobách podozrivých z obzvlášť závažného zločinu podvodu. Toho skutku sa mal dopustiť doposiaľ neznámy páchateľ tak, že bez vedomia a súhlasu vlastníka bankového účtu vykonal neoprávnený výber v presne nezistenom čase dňa 08.12.2009 na Šíravskej ulici v Bratislave a týmto výberom spôsobil majiteľovi účtu škodu vo výške viac ako 166 000,- eur. Na fotografiách sú zobrazené podozrivé osoby, ktoré mali dňa 19.11.2009 v čase medzi 19.35 hod. a 19.45 hod. na predmetnom účte poškodenej osoby vykonať zmeny údajov. Akékoľvek informácie, ktoré by mohli viesť k stotožneniu podozrivej osoby na fotografií, oznámte na bezplatné číslo polície 158, alebo na čísle 80/26513 alebo 80/23513, prípadne osobne na ktoromkoľvek policajnom oddelení."

11.5 Z tlačovej správy KR PZ v Bratislave, oddelenia komunikácie a prevencie z 15.10.2010 určenej pre mediálny okruh súd zistil, že KR PZ v Bratislave vydalo tlačovú správu, podľa ktorej pátrala už len po jednej osobe podozrivej z obzvlášť závažného zločinu podvodu.

11.6 Z emailu žalovaného 3./ zo dňa 24.09.2010 o 15:20 hod. adresovaného Ministerstvu vnútra SR vyplýva, že zamestnanec žalovaného 3./ poslal na ministerstvo vnútra fotky osoby, ktorá sa vydávala za poškodeného. Z dvoch fotiek bol súdu zrejmý dátum - 19.11.2009 a čas 18:45:27 hod. a 18:44:57 hod. Následne z listu žalovaného 3./ zo dňa 29.09.2010 adresovaného KR PZ v Bratislave vyplýva, že k zmene kontaktného telefónneho čísla poškodenej osoby došlo dňa 19.11.2009 o 19:42:15 hod.

11.7 Z odpovede KR PZ v Bratislave zo dňa 06.10.2011 vyplýva, že žalobca nebol osobou podozrivou, ani obvinenou, jeho fotografia bola daná do pátrania z dôvodu, že časový údaj na záberoch z priemyselných kamier bol vyhodnotený ako údaj, ktorý mal v tom čase súvisieť s vyšetrovaným skutkom

a z tohto dôvodu bola fotografia jeho osoby zverejnená so žiadosťou o spolu pátranie. Polícia v čase vyhlásenia pátrania nemala informáciu o časových o rozdieloch, ktoré boli dôležité pre samotné vyšetrovanie. Až po vyhlásení pátrania boli časové rozdiely oznámené zo strany banky, a tak boli prijaté adekvátne opatrenia pri pátraní po pravej totožnosti osoby.

11.8 Z výzvy žalobcu na primerané zadosťučinenie zo dňa 15.11.2011 adresovanej Ministerstvu vnútra SR a KR PZ v Bratislave a z obdobnej výzvy zo dňa 11.11.2011 adresovanej žalovanému 3./, súd zistil, že žalobca uviedol, že mu súvislosti s vydanou tlačovou správou ohľadom pátrania po osobe podozrivej zo spáchania trestného činu, ako aj v súvislosti s poskytnutým záznamom z priemyselnej kamery zobrazujúcej podobizeň žalobcu, vznikol nárok na morálnu a peňažnú satisfakciu. Žiadal uvedené orgány o predbežné stanovisko a mimosúdne vyriešenie sporu.

11.9 Z odpovede žalovaného 2./ zo dňa 01.12.2011 a KR PZ v Bratislave zo dňa 30.11.2011 vyplýva, že žalobca neodôvodnil, v čom spočíval neoprávnenosť zásahu do jeho práv a na základe akého právneho predpisu sa vo vzťahu k žalovanému 2./ domáhal poskytnutia primeraného zadosťučinenia. Z odpovede KR PZ v Bratislave súd tiež zistil, že pátranie po osobách podozrivých z trestného činu bolo realizované v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a internými predpismi platnými v Policajnom zbore. Podobizeň žalobcu bola zverejnená nie v dôsledku pochybenia, resp. nesprávnych úradných postupov príslušníkov Policajného zboru, ale v dôsledku časovo nezosúladených podkladov poskytnutých žalovaným 3./ Príslušníci Policajného zboru nemali dôvod spochybňovať relevantnosť podkladov, nemali ani prostriedky na preverenie časových údajov. KR PZ v Bratislave uviedlo, že nemôže niesť zodpovednosť za zverejnenie podobizne žalobcu.

11.10 Žalobca listom zo dňa 15.03.2012 žiadal Ministerstvo vnútra SR o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu zo strany Polície SR, na základe ktorého si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000,- eur.

11.11 Zo žaloby žalobcu zo dňa 23.01.2011 proti žalovanému: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s.r.o. a následne z rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 6C/203/2012 zo dňa 13.03.2015 (bez vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti), ako aj z ďalšej žaloby žalobcu zo dňa 03.02.2011 proti žalovanému: MAC TV, s.r.o. a následne z rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 11C/33/2012 zo dňa 07.05.2015 súd zistil, že sa žalobca v oboch konaniach okrem iného domáhal ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 25 000,- eur z dôvodu zverejnených článkov v súvislosti s trestným činom podvodu na pobočke VUB, a.s., kedy došlo výberu sumy 166 000,- eur z účtu poškodenej osoby, ktorým podľa jeho udania došlo k zásahu do jeho cti, dobrého mena, vážnosti a do práva na podobizeň.

12. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinného od 01.01.2009 do 31.12.2010 (ďalej len "zákon č. 514/2003 Z. z.") štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len žiadosť) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vznikutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Podľa § 38a ods. 2 písm. b) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase poskytnutia informácie žalovaným 3./ (ďalej len "zákon č. 483/2001 Z. z.") banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné priestory, v ktorých sa uskutočňuje styk s klientmi a súčasne manipulácia s peňažnou hotovosťou, zabezpečiť kamerovým monitorovacím bezpečnostným systémom s 24-hodinovým záznamom v kvalite, ktorá umožňuje rozlíšenie osoby.

Podľa § 38a ods. 3 písm. b) zákona č. 483/2001 Z. z. banka a pobočka zahraničnej banky sú ďalej povinné Policajnému zboru na jeho požiadanie poskytovať záznamy a údaje získané zariadeniami podľa odseku 2 písm. b) na účely plnenia úloh Policajného zboru.

Podľa § 93a ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. priestory banky, pobočky zahraničnej banky a Národnej banky Slovenska a bankomaty a zmenárenské automaty nenachádzajúce sa v priestoroch banky alebo pobočky zahraničnej banky možno monitorovať pomocou videozáznamu alebo audiozáznamu aj bez označenia monitorovacieho priestoru, pričom vyhotovený záznam možno využiť na účely odhaľovania trestných činov, na zisťovanie ich páchatel'ov a pátranie po nich, a to najmä na účely ochrany pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a pred financovaním terorizmu, odhaľovania nezákonných finančných operácií, súdneho konania, trestného konania, konania o priestupkoch a dohľadu nad plnením zákonom ustanovených povinností bánk a pobočiek zahraničných bánk. Tento videozáznam alebo audiozáznam poskytne, ak ho zaznamenáva, banka, pobočka zahraničnej banky alebo Národná banka Slovenska bezodkladne orgánom uvedeným v § 91 ods. 4 písm. b), g) a o) na ich požiadanie. Ak vyhotovený záznam nie je využitý na tieto účely, ten, kto záznam vyhotovil, ho zlikviduje bezodkladne po uplynutí dvanástich mesiacov po dni vyhotovenia tohto záznamu.

Podľa § 10 ods. 7 zákona č. 428/2002 o ochrane osobných údajov priestor prístupný verejnosti možno monitorovať pomocou videozáznamu alebo audiozáznamu len na účely verejného poriadku a bezpečnosti, odhaľovania kriminality alebo narušenia bezpečnosti štátu, a to len vtedy, ak priestor je zreteľne označený ako monitorovaný. Označenie monitorovaného priestoru sa nevyžaduje, ak tak ustanovuje osobitný zákon. Vyhotovený záznam možno využiť len na účely trestného konania alebo konania o priestupkoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 6 ods. 1 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd informujú verejnosť o trestnom konaní podľa tohto zákona poskytnutím informácií oznamovacím pro-striedkom. Pri tomto informovaní však musia dbať na ochranu utajovanej skutočnosti, ob-chodného tajomstva, bankového tajomstva, daňového tajomstva, poštového tajomstva alebo telekomunikačného tajomstva.

Podľa § 6 ods. 2 Trestného poriadku pri poskytovaní informácií sú orgány činné v trestnom konaní a súd oprávnení utajiť tie skutočnosti, ktoré by mohli zmařit alebo sťažiť objasnenie a vyšetrovanie veci. Pritom sú povinní dbať na zásadu prezumpcie neviny. Dbajú aj na to, aby nezverejňovali chránené osobné údaje ani skutočnosti súkromného charakteru, najmä rodinného života, obydľia a korešpondencie, ktoré priamo s trestnou činnosťou nesúvisia. Osobitne dbajú na záujmy maloletých, mladistvých a poškodených, ktorých osobné údaje sa nezverejňujú.

Podľa § 6 ods. 3 Trestného poriadku v konaní pred súdom rozsah poskytovaných in-formácií vyplýva zo zásady verejnosti. V priebehu súdneho konania nemožno účastníkom zakázať zhotovovanie písomných poznámok alebo nákresov, ak sa touto činnosťou nenarušuje priebeh konania.

Podľa § 6 ods. 4 Trestného poriadku, ak by poskytnutie informácie porušilo alebo ohrozilo záujmy uvedené v odseku 1 alebo 2, orgán činný v trestnom konaní a súd odmietnu poskytnutie informácie.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil a medzi stranami nebolo sporné, že sa žalobca dňa 19.11.2009 zdržiaval v pobočke žalovaného 3./ za účelom zistenia podmienok úveru, kde bol zachytený na kamerovom zázname vyhotovenom žalovaným 3./ V rovnaký deň a v rovnakej pobočke žalovaného 3./ tretia osoba vykonala zmeny údajov na bankovom účte klienta žalovaného 3./ (poškodenej osoby), na základe čoho dňa 08.12.2009 došlo k neoprávnenému výberu finančných prostriedkov z bankového účtu poškodenej osoby v sume približne 166 000,- eur. Z dôvodu oznámenia danej skutočnosti poškodenou osobou polícii, príslušníci KR PZ v Bratislave dňa 22.03.2010 adresovali žalovanému 3./ žiadosť o poskytnutie podkladov k objasneniu obzvlášť závažného zločinu podvodu, ktorého sa dopustil neznámy páchatel' dňa 08.12.2009 neoprávneným výberom čiastky 166 221,29 eur bez súhlasu a vedomia poškodenej osoby. Hoci KR PZ v Bratislave žiadalo okrem iného uvedenie času vykonania výberu finančných prostriedkov na pobočke banky a zaslanie záznamu z kamerového systému pobočky banky zo dňa 08.12.2009, žalovaný 3./ listom zo dňa 15.04.2010 oznámil, že požadovaný kamerový záznam z pobočky z 04.12.2009 a 08.12.2009 už nemal k dispozícii, namiesto toho polícii poskytol kamerový záznam zo dňa 19.11.2009, kedy došlo k zmene kontaktného telefónneho čísla majiteľa účtu, ako aj tzv. "Report všetkých účtov" v ktorom boli farebne vyznačené riadky s dátumom 19.11.2009 a s časom od 19:41:50 do 19:41:51 hod. Na základe takto poskytnutých údajov žalovaným 3./ Krajské riaditeľstvo PZ v Bratislave, ktoré už dňa 17.03.2010 začalo trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu voči neznámej osobe, bez súčinnosti so žalovaným 3./ samostatne vyhodnotilo zaslané kamerové záznamy a zistilo, že v konkrétnom čase (od 19:41:50 do 19:41:51 hod.) na pobočke

žalovaného 3./ nebol prítomný žiadny klient banky, preto operatívne vytypovalo 2 osoby, ktoré podľa neho prichádzali do úvahy ako osoby, ktoré mohli vykonať zmenu telefónneho čísla poškodenej osoby, pričom kamera zaznamenala pohyb týchto osôb o 18:31 hod. Následne dňa 16.09.2010 KR PZ v Bratislave spracovalo žiadosť o spolupátranie po totožnosti takto zistených dvoch osôb. Oddelenie komunikácie a prevencie KR PZ v Bratislave potom dňa 22.09.2010 vydalo tlačovú správu, v zmysle ktorej polícia žiadala verejnosť o pomoc pri pátraní po osobách podozrivých z obzvlášť závažného zločinu podvodu - neoprávneného výberu sumy cca vo výške 166 000,- eur dňa 08.12.2009 z bankového účtu poškodenej osoby. Spolu s predmetnou tlačovou správou došlo k zverejneniu aj fotografií s podobizňou žalobcu ako jednej z osôb podozrivých z tohto zločinu, ktoré mali dňa 19.11.2009 v čase medzi 19.35 hod. a 19.45 hod. vykonať zmeny údajov na bankovom účte poškodenej osoby. Napriek vyššie uvedenému, kedy došlo k zverejneniu podobizne žalobcu v súvislosti s týmto obzvlášť závažným zločinom, žalobca nikdy nebol v tejto trestnej veci stíhaný a nebol ani osobou podozrivou, či obvinenou. Po zverejnení tlačovej správy sa žalobca prihlásil na políciu, podal vysvetlenie, podľa ktorého sa v pobočke žalovaného 3./ zdržiaval za účelom vybavenia svojich záležitostí, a následne dňa 15.10.2010 došlo opätovne k zverejneniu novej tlačovej správy spolu s fotografiou už len jednej osoby podozrivej zo spáchania trestného činu. K "oprave" tlačovej správy došlo po tom, ako žalovaný 3./ dňa 24.09.2010 zaslal KR PZ v Bratislave správu s priloženou fotografiou osoby, ktorá vykonala zmenu telefónneho čísla na účte poškodenej osoby, pričom časový kód na priloženom zábere ukazoval čas 18:45:27 hod. a čas 18:36:28 hod., kedy daná osoba vchádzala do priestorov banky. Na kamerovom zázname žalovaného 3./ zo dňa 19.11.2009 došlo k časovému posunu a časové údaje v kamerovom systéme neboli zosúladené s reálnym časom. Vzhľadom na uvedené žalobca žiadal zaviazat' žalovaného 1./ na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 20 000,- eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nesprávneho úradného postupu KR PZ v Bratislave, ktorý spočíval vo zverejnení informácie v mediálnom okruhu o ňom ako o osobe podozrivej zo spáchania trestnej činnosti závažného charakteru s prosbou o pomoc pri jeho pátraní, žalovaného 2./ na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 5 000,- eur titulom ochrany osobnosti v dôsledku zásahu do jeho práva na česť, ľudskú dôstojnosť a podobizeň a vo vzťahu k žalovanému 3./ v sume 5 000,- titulom ochrany osobnosti z dôvodu zásahu do jeho súkromia.

14. V prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, ale len za súčasného splnenia troch podmienok - nezákonné rozhodnutie orgánu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím či nesprávnym úradným postupom.

15. Súd prvej inštancie, viazaný rozhodnutím odvolacieho súdu sp. zn. 4Co/199/2018 zo dňa 30.04.2020, sa v prvom rade vysporiadal s otázkou posúdenia nároku žalobcu uplatneného voči žalovanému 1./ Zistil, a to v súčinnosti s právnu zástupkyňou žalobcu a poverenou zástupkyňou žalovaného 1./ a 2./ na pojednávaní dňa 24.11.2020, že sa žalobca voči žalovanému 1./ jednoznačne domáhal nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. titulom nesprávneho úradného postupu. Ochrany osobnosti sa domáhal voči žalovanému 2./ a 3./ V ostatnom sa preto súd prvej inštancie pridržiaval takto uplatneného nároku žalobcu, ktorý bol takto kvalifikovaný aj v žalobe doručenej súdu dňa 18.02.2013.

16. Žalobca si voči žalovanému 1./ uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20 000,- eur v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., keď tvrdil, že sa KR PZ v Bratislave dopustilo nesprávneho úradného postupu (iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb), ktorý spočíval vo zverejnení informácie v mediálnom okruhu o ňom ako o osobe podozrivej zo spáchania trestnej činnosti závažného charakteru s prosbou o pomoc pri jeho pátraní. Mal za to, že nesprávnosť úradného postupu bola preukázaná odpoveďou KR PZ v Bratislave zo dňa 06.10.2011 (bod 11.7, bod 11.4 a bod 11.5 rozsudku), najmä tlačovou správou zo dňa 22.09.2010 a dňa 15.10.2010. Vznik nemajetkovej ujmy odôvodňoval skutočnosťou, že je mladým človekom, študentom vysokej školy, pre ktorého uverejnenie nepravdivej informácie spolu s jeho podobizňou ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu podvodu malo za následok zásah do osobného života, ktorý sa prejavil stratou priateľov, podozrievavosťou a odsúdením zo strany príbuzných, blízkeho a vzdialenejšieho okolia, ako aj silným pocitom nespravodlivosti a neistoty do budúcnosti. Žalovaný 1./ sa bránil tým, že podobizeň žalobcu bola zverejnená nie v dôsledku pochybenia alebo nesprávneho úradného postupu príslušníkov Policajného zboru, ale v dôsledku časovo nezosúladených (posunutých) podkladov poskytnutých žalovaným 3./ Podľa neho príslušníci Policajného zboru nemali dôvod sponchybovať

relevantnosť podkladov poskytnutých žalovaným 3./, pričom nemali ani prostriedky na preverenie, či časový údaj na záberoch bol alebo nebol zhodný s časom, ktorý bol nastavený v programovom vybavení žalovaného 3./. Tvrdil, že až po vyhlásení pátrania boli tieto časové rozdiely polícii zo strany banky oznámené a následne boli prijaté adekvátne opatrenia pri pátraní po pravej totožnosti osoby. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný 1./ mal za to, že neboli kumulatívne splnené všetky predpoklady na vznik zodpovednosti štátu za škodu, nevzhliadol existenciu nesprávneho úradného postupu, ani príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

17. V zmysle konštantnej judikatúry sa za nesprávny úradný postup považuje konanie štátneho orgánu, pri ktorom porušil právnymi normami predpísané pravidlá. Spravidla ide o postup, úkony, ktoré s rozhodovacou činnosťou priamo nesúviseli, avšak nie je vylúčené, aby bola škoda spôsobená postupom uskutočneným aj v rámci rozhodovacej činnosti, za predpokladu, že úkony nesprávneho úradného postupu priamo k vydaniu rozhodnutia nevedú a bezprostredne sa v obsahu rozhodnutia neprejavia. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj iná činnosť orgánu štátu alebo iné vady v spôsobe vedenia konania, ako i zbytočné prietahy v súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, ako aj iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

18. V predmetnej veci súd dospel k záveru o existencii nesprávneho úradného postupu KR PZ v Bratislave, ktorým došlo k nezákonnému zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcu, keď porušilo zásadu nezverejňovania chránených osobných údajov a skutočností súkromného charakteru, ktoré priamo s trestnou činnosťou nesúvisia (podobizeň žalobcu a jeho označenie ako osoby podozrivej zo spáchania obzvlášť závažného zločinu) vyjadrenú v ustanovení § 6 ods. 2 a 4 Trestného poriadku. Nesprávnosť úradného postupu súd vzhliadol v tom, že KR PZ v Bratislave napriek tomu, že zistilo časový nesúlad na kamerovom zázname zo dňa 19.11.2009 poskytnutom žalovaným 3./ oproti časovému údaju, ktorý žalovaný 3./ označil ako okamih neoprávneného zásahu do bankového účtu poškodenej osoby (čas 19:41:50 hod.), nechalo bez povšimnutia a bez súčinnosti so žalovaným 3./ si určilo a vytipovalo dve nezávislé osoby, ktoré sa v danej pobočke žalovaného 3./ nachádzali (avšak v čase 18:31 hod.). Namietaný nesprávny úradný postup súd zistil najmä z vyjadrenia žalovaného 3./ z 15.04.2010 adresovaného KR PZ v Bratislave (bod 11.3 rozsudku), z emailovej správy žalovaného 3./ (bod 11.6 rozsudku), z tlačových správ z 22.09.2010 a z 15.10.2010, ako aj zo samotného vyjadrenia žalovaného 1./ na pojednávaní dňa 08.10.2015 (bod 5. rozsudku), z ktorých vyplýva, že žalovaný 3./ na žiadosť žalovaného 2./ poskytol kamerový záznam zo dňa 19.11.2009, na ktorom mala byť zachytená osoba podozrivá z manipulácie s bankovým účtom poškodenej osoby, pričom žalovaný 3./ neoznačil žiadnu podozrivú osobu. Žalovaný 3./ len uviedol čas, kedy malo dôjsť k zmene na bankovom účte poškodenej osoby, a to čas od 19:41:50 do 19:41:51 hod. KR PZ v Bratislave však po vyhodnotení kamerového záznamu zistilo, že sa v daný čas na pobočke banky nezdržieval žiadny klient, preto operatívne, samostatne, bez odstránenia zistených rozporov, bez súčinnosti so žalovaným 3./ vytipoval 2 osoby, ktoré podľa neho mohli vykonať zmenu telefónneho čísla na bankovom účte poškodeného, pričom na kamerovom zázname pri uvedených osobách bol čas 18:31 hod. (a nie čas 19:41:50 hod.). Ako sa následne zistilo, skutočný čas bol 18:45:27 hod. a čas 18:36:28 hod. Súd taktiež poukazuje na to, že vyžiadaný kamerový záznam bol KR PZ v Bratislave poskytnutý v mesiaci apríl 2010 a k vydaniu spornej tlačovej správy došlo v mesiaci september 2010, teda KR PZ v Bratislave malo dostatok času na to, aby ako orgán činný v trestnom konaní s odbornou starostlivosťou vyhodnotil kamerový záznam, a pritom dbal na ochranu práv a chránených záujmov fyzických osôb nachádzajúcich sa na zázname a preventívne sa tak vyhol prípadným škodám, alebo v prípade ním vytipovaných osôb ich v tlačovej správe neoznačil za osoby podozrivé zo spáchania obzvlášť závažného zločinu.

19. Čo sa týka existencie nemajetkovej ujmy v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, z výpovede žalobcu mal súd za preukázané, že sa žalobca o tlačovej správe zo dňa 22.09.2010 dozvedel od známych, ktorí mu to telefonicky oznámili. Následne sám žalobca oznámil svojim rodičom, ako aj zamestnávateľovi, že jeho fotografia bola KR PZ v Bratislave zverejnená spolu s prosbou o pomoc pri jeho pátraní ako osobe podozrivej z trestného činu. Celá táto skutočnosť mala na žalobcu zlý dopad, mal množstvo telefonátov od známych aj rodinných príslušníkov s rôznymi otázkami a uštipačnými poznámkami. Tiež poukázal na to, že tlačová správa bola prebratá médiami. Súd v tomto prípade dospel k záveru, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že daný nesprávny úradný postup závažným spôsobom zasiahol do jeho súkromného života, spoločenského

uplatnenia, teda došlo k závažným negatívnym následkom v jeho sfére. Priznanie zadostučinenia v peniazoch v zmysle ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. predpokladá, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Pre priznanie nemajetkovej ujmy však sama závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je jediným a výlučným faktorom pre určenie zadostučinenia v peniazoch. Právne relevantná je len taká nemajetková ujma, ktorej vznik je v príčinnej súvislosti s neoprávneným zásahom. Základným predpokladom uplatnenia majetkovej satisfakcie je existencia nemajetkovej ujmy, teda existencia skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a nemajetková ujma už vznikla, a preukázanie, že zásah do osobnostných práv mal skutočne tvrdený následok. Preukázanie vzniku takéhoto následku zaťažuje poškodeného. Zákonodarca pri existujúcej právnej úprave všeobecnému súdu neposkytol oprávnenie na poskytnutie primeranej nemajetkovej ujmy len pri konštatovaní porušenia práva žalobcu bez negatívneho prejavu v jeho sfére, a to na rozdiel od čl. 127 Ústavy SR relevantného pre Ústavný súd SR (alebo v prípade žaloby o ochranu osobnosti, ako je tomu v bode 23. tohto rozsudku). V konaní o nároku podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je žalobca zaťažený dôkazným bremenom ohľadom vzniku a rozsahu nemajetkovej ujmy, pričom musí preukázať konkrétny negatívny prejav nemajetkovej ujmy vo svojej osobnostnej sfére (rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Co 129/2014-116 zo dňa 21.05.2014). Nemajetková ujma je určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Je pri tom podstatné, v akom rozsahu bola znížená česť, dôstojnosť a postavenie fyzickej osoby. Súd v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. môže priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch len za predpokladu takej intenzity týchto následkov, že konštatovanie porušenia práva nie je postačujúce pre odstránenie následkov, ktoré u žalobcu nastali, pretože došlo k značnému zníženiu jeho dôstojnosti a spoločenskej vážnosti. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 1/2012-38 z 12.01.2012, v ktorom bolo vo vzťahu k dôkaznému bremenu pri uplatnenom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. skonštatované, že dôkazná povinnosť na preukázanie splnenia kvalifikovaných podmienok pre priznanie nemajetkovej ujmy, ako i kritérií pre určenie jej výšky, stíha výlučne poškodeného. Súd sa v tejto časti uplatneného nároku stotožnil s argumentáciou žalovaného 1./ v tom, že žalobca nepreukázal, že by mu v súvislosti s nesprávnym úradným postupom vznikla nemajetková ujma, svoje tvrdenia nepodporil konkrétnymi skutočnosťami, prípadne dôkazmi. Vzhľadom na vyššie uvedené súd mal za to, že žalobca nepreukázal existenciu nemajetkovej ujmy, nepreukázal, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu bola v značnej miere znížená jeho dôstojnosť v spoločnosti a došlo k závažnej ujme v jeho súkromí, rovnako nebolo preukázané jeho tvrdenie o strate priateľov, či odsúdenie zo strany príbuzných. Z výpovede žalobcu súd zistil okolnosti, na základe ktorých sa žalobca dozvedel o zverejnení tlačovej správy spolu s jeho fotografiou, pocity žalobcu po zverejnení jeho fotografie, ako aj skutočnosť, že pociťoval stres, mal obavu o svoju budúcnosť, zamestnanie, bol v neistote. Uvedené však nepreukazuje závažný zásah predpokladaný konštantnou judikatúrou v prípade žaloby o náhradu škody/nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Keďže pre vznik zodpovednosti štátu za škodu je potrebné kumulatívne splnenie všetkých podmienok, avšak v predmetnom prípade súd nemal za preukázaný vznik nemajetkovej ujmy, žalobu voči žalovanému 1./ zamietol.

20. Pojmovými znakmi subjektívnych osobnostných práv sú absolútna povaha, imateriálny charakter, všeobecnosť a výlučnosť, zásadná neprevoditeľnosť, časová neobmedzenosť a nepremlčateľnosť. Pôsobia voči neobmedzenému, resp. neurčitému okruhu ostatných subjektov práva, ich predmetom sú výlučne nemajetkové hodnoty (osobnosť), patria každej fyzickej osobe "a priori" (sú prejavom ľudskej osobnosti vo vzťahu k ostatným subjektom, t.j. či fyzickým alebo právnickým osobám) s rovnakým právnym postavením, výlučné oprávnenie nakladať počas celého života v medziach určených právnym poriadkom s jednotlivými stránkami svojej osobnosti patrí fyzickej osobe, nemožno ich scudzovať, deliť od ich nositeľa, upínajú sa na fyzickú osobu po dobu jej fyzickej existencie v spoločnosti (sú časovo neobmedzené počas života fyzickej osoby), sú nezdediteľné (netvorí predmet dedičstva), sú nepremlčateľné, rovnako aj neprekludovateľné a nemožno ich postihovať exekúciou. Na rozdiel od nich majetkové práva možno oddeliť od ich subjektov, prevádzať (scudzovať) ich, podliehajú exekúcii, premlčaniu a preklúzii. Špecifickosť subjektívnych osobnostných práv spočíva v ich predmete, ktorým je priamo osobnosť človeka, fyzickej osoby v jej celistvosti. Právo na ochranu osobnosti (subjektívne rýdzo osobné, resp. osobnostné právo) Občiansky zákonník upravuje ako jednotné právo (doslovné znenie "fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti"). V dôsledku toho je treba jednotlivé práva, ktoré v tomto jednotnom rámci vznikajú, chápať ako práva čiastkové, líšiace sa navzájom vzťahom k rôznym

hodnotám, stránkam osobnosti, avšak vychádzajúcim z osobnosti tvoriacej fyzickú a mravnú jednotu. Ako základné hodnoty osobnosti každej fyzickej osoby uvádza Občiansky zákonník v § 11 výslovne život, zdravie, občiansku česť a ľudskú dôstojnosť, ako aj súkromie, meno a prejavy osobnej povahy (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/265/2009 z 17.02.2011).

21. Osobnosť, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, v prípade, ak došlo k zásahu do tohto práva, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa voči žalovaným 2./ a 3./ domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď mal za to, že morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, a je potrebné vyvážiť a zmierniť jeho nemajetkovú ujmu peňažnou formou. Predpokladmi vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy sú 1./ existencia ujmy (spočívajúca v zásahu do cti, dobrej povesti, podobizne a súkromia žalobcu), 2./ porušenie právnej povinnosti, resp. protiprávny úkon (spočívajúci v konaní tretej osoby zodpovednej za narušenie osobnostných práv žalobcu) a 3./ príčinná súvislosť medzi touto ujmovou a protiprávnym konaním.

22. Vo vzťahu k žalovanému 2./ a 3./ sa súd v prvom rade vysporiadal s námietkou premlčania, keď žalovaný 2./ a 3./ tvrdili, že žalobcovi uplynula subjektívna premlčacia lehota, keď žaloba bola podaná dňa 18.02.2013 a o prípadnom zásahu do jeho osobnosti sa dozvedel v septembri roku 2010, kedy bola zverejnená jeho podobizeň v médiách. Súd predmetnú námietku premlčania nepovažoval za dôvodnú, a to s poukazom na ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je všeobecná premlčacia doba trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, v tomto prípade odo dňa 22.09.2010, kedy bola zverejnená tlačová správa KR PZ v Bratislave a uplynula by dňa 23.09.2013. Z uvedeného je potom zrejmé, že žaloba bola podaná včas. V súvislosti s predmetnou námietkou súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/265/2009 z 17.02.2011, podľa ktorého "počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premlčacej doby náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilého porušiť alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv."

23. Žalobca si voči žalovanému 2./ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do jeho práva na česť, ľudskú dôstojnosť a podobizeň v dôsledku zverejnenia tlačovej správy dňa 22.09.2010 spolu s fotografiami zachytávajúcimi jeho podobizeň a zároveň v dôsledku jeho označenia za osobu podozrivú zo spáchania obzvlášť závažného zločinu s prosbou o pomoc pri jeho vypátraní. Žalovaný 2./ sa bránil tým, že polícia bol kamerový záznam s časovým posunom poskytnutý žalovaným 3./, preto u neho absentuje neoprávnenosť zásahu do osobnosti žalobcu. Okrem toho tvrdil, že si orgány činné v trestnom konaní plnili len svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 6 ods. 1 Trestného poriadku. Súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/424/2015 z 1.07.2015, podľa ktorého "neoprávneným zásahom do súkromia fyzickej osoby môže byť nielen rozširovanie údajov z jej súkromného života, ale aj vyhotovenie a uverejnenie podobizní fyzickej osoby a obrazových záznamov podoby fyzickej osoby. Pre aplikáciu zákonnej spravodajskej licencie musí však byť verejný záujem na použití fotografie nielen oprávnený, ale aj aktuálny a navyše použitie podobizne v rámci zákonnej licencie nesmie byť v rozpore s takými jej záujmami, ktoré treba bezpodmienečne rešpektovať, pričom musí byť súčasne primerané (t. j. forma, obsah, rozsah a spôsob použitia zodpovedajú účelu zákonnej licencie)." Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný 2./ (ako zriaďovateľ KR PZ v Bratislave) po tom, ako mu žalovaný 3./ poskytol kamerový záznam zo dňa 19.11.2009 spolu s časovým údajom o tom, kedy malo dôjsť k neoprávnenému zásahu do bankového účtu poškodenej osoby, zistil, že v žalovaným 3./ uvedenom čase (19:41:50 - 19:41:51 hod.) sa na pobočke banky nenachádzal žiadny klient, preto samostatne, bez žiadosti žalovaného 3./ o odstránenie zistených rozporov, vyhodnotil takto poskytnutý kamerový záznam a vytipoval si na zázname dve osoby, ktoré podľa jeho uváženia mohli byť práve osobami podozrivými zo spáchania trestného činu. Hoci žalovanému 2./ muselo byť zrejmé, že časový údaj na zázname, kedy sa ním vytipované osoby nachádzali v banke (18:31 hod), nebol zhodný s časovým údajom uvedeným žalovaným 3./ (19:41:50 - 19:41:51 hod.), napriek tomu dňa 22.09.2010 vydal tlačovú správu a zverejnil fotografie žalobcu s výzvou o poskytnutie pomoci pri vypátraní žalobcu ako osoby podozrivej so spáchania obzvlášť závažného zločinu. Z daného postupu žalovaného 2./, resp. vtedy Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave súdu vyplynul nesprávny jeho postup, keď pred zverejnením vážnej informácie a fotografií osôb, ktoré považoval za podozrivé zo spáchania trestného činu, bez

odbornej starostlivosti vyhodnotil údaje na kamerovom zázname, hoci mu bol zrejmy časový posun, resp. istý nesúlad poskytnutých informácií od žalovaného 3./ Súd si je vedomý zákonnej povinnosti orgánov činných v trestnom konaní informovať verejnosť o trestnom konaní poskytnutím informácií oznamovacím prostriedkom podľa ustanovenia § 6 ods. 1 Trestného poriadku, čo predstavuje realizáciu ústavného práva podľa čl. 26 ods. 1 a 5 Ústavy SR. Pri tomto informovaní však musia dbať na ochranu utajovanej skutočnosti, obchodného tajomstva, bankového tajomstva, daňového tajomstva, poštového tajomstva alebo telekomunikačného tajomstva, zásadu prezumpcie neviny, ďalej na to, aby nezverejňovali chránené osobné údaje ani skutočnosti súkromného charakteru, ktoré priamo s trestnou činnosťou nesúvisia a v neposlednom rade na to, aby poskytnutie informácie neporušilo alebo neohrozilo tieto záujmy (§ 6 ods. 1 až 4 Trestného poriadku). Trestný poriadok výslovne upravuje povinnosť odmietnuť poskytnutie informácie v prípade, ak by informovanie malo porušiť niektoré z pravidiel ustanovených v § 6 ods. 1 a 2 Trestného poriadku. To však neznamená, že orgány činné v trestnom konaní a súd v takom prípade neinformujú vôbec, čo by bolo porušením jednak čl. 26 ods. 1 a 5 ústavy a jednak § 6 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku. V takom prípade sa z poskytnutia informácie len vynechá tá informácia, resp. jej časť, ktorej poskytnutie by bolo v rozpore s pravidlami uvedenými v odsekoch 1 a 2. Vzhľadom na uvedené, keď informovaním verejnosti došlo k porušeniu chránených osobných údajov žalobcu, ktorý mimochodom nebol v predmetnom konaní ani osobou podozrivou, či obvinenou, súd vyhodnotil zverejnenie tlačovej správy zo dňa 22.09.2010 spolu s podobizňou žalobcu ako neoprávnený zásah žalovaného 2./ do osobnostných práv žalobcu. Bez pochybností mal žalovaný 2./ právo informovať verejnosť o začatí trestnom konaní pre obzvlášť závažný zločin podvodu voči neurčitej osobe, avšak spôsobom, ktorý neporuší alebo neohrozí záujmy uvedené v § 6 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, v tomto prípade osobnostné práva žalobcu, keď k zverejneniu jeho podobizne spolu s výzvou o pomoc pri jeho hľadaní ako osoby podozrivej zo spáchania trestného činu došlo z dôvodu nedôsledného vyhodnotenia kamerového záznamu poskytnutého žalovaným 3./ Súd podporne poukazuje aj na zahraničnú judikatúru, na právne závery publikované v rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR vo veci sp. zn. 30Cdo/22320/2006, podľa ktorého "Skutočnosť je, že pokiaľ konkrétni fyzická osoba prezentovaná alespoň niektorým z pro ní charakteristických znakov (zde podobou) je spojovaná (byť nedopatrením) s kritizovanou alebo odsudzovanou činnosťou (resp. osobou), jde pravidelně o zásah proti právu na čest a důstojnost takové osoby. Pokud pak k takovému zásahu dojde veřejnou publikací, např. v celostátně šířeném tisku, bude zpravidla (s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu) takovýto zásah objektivně způsobilý snížit důstojnost, resp. vážnost fyzické osoby ve společnosti ve značné míře, jak to má na mysli ustanovení § 13 odst. 2 O.z." Bez významu nie je ani rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Peck v. Spojené kráľovstvo z 28. 1. 2003, sťažnosť č. 44647/1998, podľa ktorého "Zverejnenie záznamu sťažovateľa na verejnej ulici v hlavnom televíznom spravodajstve, ak sa sťažovateľ nezúčastňoval na verejnej udalosti a nebol ani verejnou osobou, pričom nebol obvinený z porušenia zákona, predstavuje vážny zásah do práva sťažovateľa na súkromný život." Súd tak mal za to, že jednoznačne došlo k zásahu do práva žalobcu na česť, dôstojnosť, aj podobizeň v rozpore so zásadou proporcionality, keďže neboli adekvátne vyvážené dve navzájom si konkurujúce záujmy, a to spoločenský záujem a záujem na ochrane práv jednotlivca na súkromie. Vzhľadom na to súd pristúpil k určeniu výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú žalobca požadoval vo výške 5 000,- eur a prihliadnuc na doterajší život žalobcu, na intenzitu zásahu do jeho osobnostných práv, formu a obsah prejavu (išlo o tlačovú správu zverejnenú Krajským riaditeľstvom PZ v Bratislave), dĺžku tohto zásahu, keď sporná tlačová správa spolu s fotografiami bola zverejnená dňa 22.09.2010 a až dňa 15.10.2010 došlo k jej oprave, taktiež na skutočnosť, že sa žalobca svojím konaním nepričinil o daný zásah, súd žalobcovi priznal voči žalovanému 2./ ním požadovanú sumu 5 000,- eur, ktorú považoval za primeranú. V neposlednom rade súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/137/2008, v ktorom bol vyslovený právny názor, podľa ktorého v prípade neoprávneného zásahu do práva na súkromie žalobcu nevzniká procesná povinnosť preukazovať, že neoprávnený zásah pôsobil difamačne a mal za následok zníženie jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti. V predmetnom prípade mal súd následky daného zásahu do osobnostných práv žalobcu preukázané jeho výpoveďou, pričom súd mal za to, že by daný ujmu pocítovala ako značnú každá fyzická osoba.

24. Právo na súkromie v rôznych poňatiach môže zahŕňať tak ochranu rodinného živo-ta, súkromie obydliia, listové tajomstvo, ako aj ochranu cti, povesť človeka, či ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním údajov o osobe. V ústavnej rovine je zakotvené v článku 16, článku 19 ods. 1 a ods. 2, článku 21 a 22 Ústavy Slovenskej republiky.

25. Žalobca tvrdil, že žalovaný 3./ zasiahol do jeho práva na súkromie, keďže zhotovil a uchovával záznamy z priemyselnej kamery s jeho podobizňou a následne ich zverejnil, pričom zobrazenie jeho podobizne podľa neho nesledovalo oprávnený verejný záujem. Taktiež namietal, že žalovaný 3./ nezabezpečil kamerový systém proti náhodným zásahom a KR PZ v Bratislave poskytol časovo nezosúladené záznamy, čím došlo k neoprávnenému zverejneniu jeho podobizne a jeho označeniu ako podozrivej osoby. Súd sa v tomto prípade stotožnil s argumentáciou žalovaného 3./ a mal za to, že vo vzťahu k nemu žaloba nie je dôvodná. S poukazom na ustanovenia § 38a ods. 2 písm. b), § 38a ods. 3 písm. b), § 93a ods. 7 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách mal žalovaný 3./ zákonnú povinnosť zabezpečiť priestory, v ktorých sa uskutočňuje styk s klientmi a súčasne manipulácia s peňažnou hotovosťou, kamerovým monitorovacím bezpečnostným systémom s 24-hodinovým záznamom v kvalite, ktorá umožňuje rozlíšenie osoby, pričom tieto priestory banka mohla monitorovať pomocou videozáznamu alebo audiozáznamu aj bez označenia monitorovacieho priestoru. Takto vyhotovený záznam banka mohla využiť na účely odhaľovania trestných činov, na zisťovanie ich páchatel'ov a pátranie po nich, zároveň na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní takýto záznam bola povinná vydať. Z uvedeného je potom zrejmé, že žalovaný 3./ neporušil právnu povinnosť, práve naopak, konal v súlade so zákonom, keď vyhotovil kamerový záznam zo dňa 19.11.2009, kedy sa zhodou okolností žalobca nachádzal v pobočke žalovaného 3./, avšak v rovnaký deň došlo aj k neoprávnenému zásahu vo vzťahu k inému klientovi žalovaného 3./, a daný záznam v zmysle zákona poskytol KR PZ v Bratislave na jeho žiadosť. Súd mal za to, opätovne s poukazom na dané ustanovenia zákona o bankách, že takéto spracovanie osobných údajov žalobcu (jeho podobizne) sledovalo legitímny cieľ a bolo proporcionálne. Skutočnosť, že čas na kamerovom zázname nebol v súlade so skutočným časom, nemožno pripísať na ťarchu žalovaného 3./ v súvislosti s ochranou osobnosti žalobcu, a preto nemožno konštatovať ani zásah do práva žalobcu na súkromie, keďže žalovaný 3./ poskytol daný záznam KR PZ v Bratislave bez bližšieho označenia osôb, ktoré sa mohli dopustiť trestného činu. Žalovaný 3./ Krajskému riaditeľstvu PZ v Bratislave poskytol spolu s kamerovým záznamom tzv. Report všetkých účtov, na ktorom boli farebne vyznačené riadky s dátumom 19.11.2009 a s časom od 19:41:50 do 19:41:51 hod. Samotné KR PZ v Bratislave potvrdilo, že sa v daný čas nenachádzal podľa predmetného kamerového záznamu na pobočke žalovaného 3./ žiadny klient. Až KR PZ v Bratislave na základe vlastného vyšetrovania vytipoval dve osoby, ktoré potom označil za osoby podozrivé zo spáchania trestného činu. Preto súd dospel k záveru, že vo vzťahu k žalovanému 3./ bola predmetná žaloba o ochranu osobnosti nedôvodná, preto ju súd v tejto časti zamietol.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobcovi priznal sumu 5 000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vo zvyšnej časti, t.j. voči žalovanému 1./ a 3./ žalobu zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

28. O nároku na náhradu trov konania (prvoinštančného a odvolacieho) súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 3 CSP. Žalobca bol úspešný vo vzťahu k žalovanému 2./, keďže súd priznal žalobcovi ním žalovanú sumu. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému 2./ v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania potom rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Vo vzťahu k žalovaným 1./ a 3./ bol žalobca neúspešný z dôvodu zamietnutia žaloby. Napriek plnému úspechu žalovaných 1./ a 3./ im súd nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne trovy konania neuplatnili.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno písomne podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.